

paa bedste Maade, for hensigtsmæssig. — ere 4 andre Medlemmer (Alberti, N. Hage, H. M. Petersen og L. C. Petersen) derimod af den Formening, at det som almindelig Regel bør udtales, at Forhandlingen bør skee ved Commissionsaiver, idet man ikke indseer nogen Nødvendighed af en anden og formeentlig kostbarere Forhandlingsmaade i Kjøbenhavn end udenfor, idet Ministeriet endog lettere i Kjøbenhavn end udenfor Kjøbenhavn vil finde velstillede Commissionsaiver og være bedre istand til at kontrollere Forhandlingen i Kjøbenhavn. — Det bør derhos efter Udvalgets Anskuelse til Lettelse for Publikum gjøres til Pligt for de Embedsmænd (Retsbetjente og Præster), der have at meddele Udskrifter og Attester paa stempelt Papiir, at være forsynede med det dertil hørende stemplede Papiir, saaledes at Borgerne, mod Erlæggelse af den derfor foreskrevne Betaling, paa Forlangende kunne erholde de paagjældende Udskrifter og Attester behørig udfærdigede ogsaa i denne Henseende, uden at maatte være uleilighede med selv paa andre Steder at kjøbe og til vedkommende Embedsmand at indlevere Stempletpapir. For en saadan Foranstaltning taler ogsaa den Bestrægtning, at Lægmand vel kan forudsættes stundom ikke at være aldeles paa det Reue med, hvilken Klasse af Stempletpapir der udfordres til det paagjældende Document. — Et Mindretal i Udvalget (N. Hage) troer, at det vilde være vigtigt at lade Indenrigsministeriet have fuld Frihed til ved Forhandlingen af de i sidste Stykke af § 6 omhandlede, hyppig brugelige, Sorter Stempletpapir og Stempelmærker at tilstaae saa lille eller saa stor Rabat, som det i de enkelte Tilfælde maatte vise sig at være hensigtsmæssigt til Opnaaelse af Diemebet, og han foreslaaer derfor at udelade de sidste Ord: „af indtil 4 pCt.“

For at tydeliggjøre Meningen af det sidste Punktum i 1ste Stykke i § 8 foreslaaer man at ændre Ordene „i saa Fald“ til: „under sidstnævnte Forudsætning“, nemlig at intet Stykke, hvorpaa noget Skriftligt kan have været udfærdiget, mangler. — Umbytning af bekræftiget, tilsmudset eller beskrevet, men dog ikke underkrevet Stempletpapir antages uden no-

gen Ulempe at kunne tilstedes at skee ogsaa hos Stempletpapirforhandlerne rundt om i Landet, og under denne Forudsætning behøver det ikke nærmere at paavises, at en Bestemmelse i den Retning vil være til stor Lettelse for Publikum og som Følge deraf tiltraadelig. — Den i Paragræfens sidste Stykke foreskrevne Kjendelse til Statskassen for Umbytning og Godtgjørelse af den erlagte Taxtbetaling, hvilken Kjendelse navnlig vil kunne blive bebyrden med Hensyn til Stempletpapir til de ringere Taxter, formener Udvalgets Fleertal (Alberti, Larsen, H. M. Petersen og L. C. Petersen) at burde bortfalde. Udvalgets Mindretal (N. Hage, H. Hage og Klein) anseer det derimod for billigt og hensigtsmæssigt, at der paalægges en lille Afgift ved Umbytning af ubrugeliggjort Stempletpapir, for at Statskassen ialtsald dog ikke skal lide positivt Tab ved den Frihed til Umbytning, der ubetinget indrømmes, men man troer, at det i denne Henseende vil være til stræffeligt at bestemme Kjendelsen i alle Tilfælde til 4 p. (et Fjirestillings-Stempelmærke).

Med Hensyn til, at det maa ansees ønskeligt, saameget som muligt at lette Afgangen til at faae et paa ustemplet Papiir oprettet stempepligtigt Document belagt med stempelt Papiir, har det været Gjenstand for Overveieelse i Udvalget, om det ikke maatte kunne tilstedes at lade Belæggelse skee for Andre end de i § 10 nævnte, nemlig Retsbetjente eller Øvrighedspersoner, til hvem Landboerne jævnlig ville have en ikke ganske kort Vej; Udvalgets Fleertal er herved kommen til det Resultat, at det ikke vilde kunne have nogen sær Betænkelse, paa Landet at tilstede Belæggelse ogsaa for Sognefogden, hvorimod Mindretallet (H. Hage og Klein) ikke har troet at kunne tiltræde det af Fleertallet i den Retning stillede Forslag.

For at undgaae Ansvar med Hensyn til et paa ustemplet Papiir oprettet stempepligtigt Document bør det formeentlig være tilstræffeligt, at samme inden den foreskrevne Tidsfrist af 3 Uger indleveres til Thinglæsning eller fremlægges i en Ret. Dette har vistnok ogsaa været forudsat ved Ukastets Udarbejdelse, men da dette ikke udtrykkelig siges i § 11, foreslaaer Udvalget en dertil sigtende Tilføining i denne Paragraph.